

[Lilli Gyldenkilde]

I øvrigt har hr. Stavad selvfølgelig ret i, at det var en dumhed at sætte SF uden for døren, men jeg vil sige tak til Socialdemokratiet, som jo klart har sagt i forligskredsen, at de vil orientere SF. Vi har også haft mange udmærkede møder, og derfor er vi også så godt forberedt. Jeg håber, dette samarbejde kan fortsætte, uanset at man som ikkedeltager i forliget selvfølgelig udtaler kritik af de punkter, som man finder kritisable i forhold til, hvad man tror man selv kunne have gjort opmærksom på, hvis man havde siddet med i forhandlingerne.

Men selvfølgelig søger vi at få afklaret undervejs her, om vi nu også får alle disse nye uddannelsespladser, og vi mener med bekymring at måtte fastslå, at det gør vi ikke, og det må vi søge afklaret under udvalgsarbejdet.

Men i øvrigt vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet, om ikke Socialdemokratiet selv er optaget af, at man får afklaret under udvalgsarbejdet, om der overhovedet kan være tale om ekspropriering i denne sag. Jeg går ud fra som givet, at dette lovforslag ikke bliver vedtaget, hvis der er tale om det. Det var egentlig en af mine hovedanker mod det, fordi vi i SF synes, at de penge, vi taler om her, skal bruges til deres formål og ikke til en hel masse andet, for vi er af den mening i SF, at det ikke kan være sådan, at hver gang man vil give dem, der næsten ingen uddannelse har fået, et tilbud om uddannelse, skal vi ud at finde pengene hos dem selv på den ene eller den anden eller den tredje måde, og det gælder, hvad enten det er ved AUD eller andet. Jeg ved godt, at man skal gøre det samme, hvis man skal finde dem over skatterne, men det bliver dog fordelt over nogle flere, hvis det er over skatterne, man skal betale for at kunne tilbyde en uddannelse også til alle dem, der ikke tidligere har fået en uddannelse.

Det er vores synspunkt, og da vi ikke er med i et forlig, støtter vi naturligvis ikke det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg ikke mindre end 3 gange i det indlæg, jeg holdt for, har stillet spørgsmål med hensyn til ekspropriationen, og jeg vil gerne her gentage det nu over for arbejdsministeren, for at vi kan få arbejdsministeren på talerstolen, så vi kan få

det afklaret. Jeg mener ikke, vi skal vente til udvalgsbehandlingen. Når det drejer sig om et så vigtigt punkt som det, der hedder ekspropriation, mener jeg, man må have en mening om, hvorvidt der er tale om det, eller hvorvidt der ikke er tale om det, og hvad man eventuelt lægger til grund derfor.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg synes, man skal lægge meget stor vægt på den forøgede indsats, der nu skal gøres. Det er dog trods alt den første finanslov, hvor man prøver at gøre en forøget indsats over for beskæftigelsen i stedet for kun at tale om nedskæringer.

Men det er helt klart, at hvis det, vi taler om her, ikke er lovmedholdeligt, kan det ikke gennemføres. Et parlament kan jo ikke gennemføre noget, der ikke er lovmedholdeligt.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Så går vi tilbage til talerrækken.

Poul Nødgaard (FP):

Det er et særdeles ømtåligt spørgsmål, de seks finanslovspartier er inde på, når det nu gælder om over to år at tage 200 mio. kr. af Feriefondens renteafkast til uddannelsesformål.

I øjeblikket går mange af renteindtægterne videre til skandaløse ferieprojekter i form af lejligheder og hoteller, hvis økonomi er særdeles skrantende, og udsigterne til, at disse projekter kan tilbagebetale det, som de har lånt i Feriefondens, er særdeles ringe.

Der er ganske enkelt tale om et økonomisk cirkus med Feriefondens renteindtægter allerede nu, og endnu værre bliver det, når staten nu også begynder at lægge sin klamme hånd på en stor del af renteindtægterne til uddannelsesformål, hvor hele tre ministerier skal have del i kagen og det bureaukrati, der følger med dette.

Der er mange spørgsmål i denne sag, som skal frem i dagens lys, og at jasse denne sag igennem Folketinget i løbet af næste uge er en hån mod lønmodtagerne, der er de uskyldige ofre for politikernes overgreb.

Hvorfor nu disse stærke ord, vil nogen sikkert sige. Grunden er meget indlysende. En stor del af landets lønmodtagere indbetaler løbende gennem deres arbejdsgivere feriepenge til den centrale FerieKonto. Hvorfor nu det? Hvorfor skal lønmodtagerne ikke blot have de-